

Ha. Karsnaes

(Jaabæk, Søren)

En ny og fornøielig Vise

om

Søren Sørensen Blaabæks

mulige Udvandring.

Trykt som Manuskript.

Mel.: Og nu vil je indvie Jer i Historien om en Person.

Saa hør da den sidste Nyhed,
Som findes nu hertillands;
Nu er det forbi med vor Kryhed,
Ja nu, nu stryger vor Glands.

Man siger at vi skal miste
Vor Blaabæk! vor Blaabæk! — Ak!
Han har nok alt kjøbt ind Niste
At reise til „Saltelak“.

Der skal være Brev og Sending
Fra selve Brigham Young,
At Utah er kommet i Spænding
Og Styrelsen falder ham tung.

Naar hver haver hundrede Koner,
Det være nu godt eller leit;
Men da falder Enkepensioner,
Det er jo saa temmelig greit.

Og Svigerforældre tohundrede!
Kan dette vel give Ballans?
Det derfor kan ingen forundre,
At Brigham har søgt Assistans.

Og hvor paa den grønneste Klode
Kunde vel findes en Mand,
Der disse to Ting har i Ho'de,
Som Søren fra Listerland.

Hvad tænker Du vel, at Hr. Blaabæk
Til Enkerne vil foreslaa? —
Han binder dem vel til en Straahæk
Og gi'r dem lidt Vand ovenpaa.

Og Svigerforældre i Masse
Han ta'r paa sit vante Sæt;
I de Helliges Fattigkasse
Han putter dem noksaa net.

Hvor dette vil Brigham henrykke,
Han siger til Søren som saa:
„O Søren! du nordiske Smykke!
Vi ville hinanden forstaa.“

„O! at du dog hid vilde ile,
Vi komme skal godt overens;
Vi begge, vi ere saa gentile,
Og Du, — du skal bli' Excellents“.

„Saa hør Excellents fra Lister,
Jeg sigte Dig vil uden Sky,
Du er og min Førsteminister
I Mormons hellige By“.

„Men byttes vel maa Religioner“? —
(Det falder vist noksaa let,
Filister eller Mormoner
Det kommer jo ganske paa Et.)

Naar kommer den Tid du vil lære,
Uskjønsomme Fædreneland!
Det var jo saa tørt med den Ære,
Du offred' din deiligste Mand.

Ei engang en Orden du skjænked'
De Gamles og Enkernes Ven;
Du kan vel forstaa, han er krænkert
Og kommer vist aldrig igjen.

Astronomerne ude paa Hjortnæs
Vil skue mod Utah engang.
De der vil opdage et Sortfjæs
Som Stjerne af øverste Rang.

Den kaldes Søren Sørensen Blaabæk,
Med Hansteens Belønning den staar;
Og vidner, mens Seklerne gaa væk,
Hvad Meyers's Ordbog formaar.

Efterat dette allerede var lagt under Pressen, har vi erfaret,
at det er lutter Opspind Altsammen.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

Nær kommer den Tid du vil lære,
Lekjesomme Færdensland!
Det var jo saa længe med den Færd,
Du offret, din deiligste Mand.

Ei engang en Orden du afsjænkede,
De Gamles og Lukernes Ven;
Du kan vel fortælle, han er krænkede,
Og kommer vist aldrig igjen.

Astronomerne ude paa Hjortens
Vil skue mod Udsørgang,
I de der vil opdage et Sørlens
Som stjerner al overste Lang.

Den kaldes Soren, Sørensens Blaabæk,
Med Hansenss Behovning den staar;
Og ridner, mens Sørlens kan væk,
Hvad Møyers's Ord bog fortæller.

Epistat de de alledebe var læst underl'essen, har vi eract,
at det er latter Opning Altsammen.
